

התורה שוגתנים לתינוקות אל"ר ב"ית, זה דבר שאיןبني קווולם יכולם להציגו, וכל שכן לדבר אותו בפייהם, ואפלו מלאכים עליונים ועליוני הعليונים אין יכולם להציג, כי הם נסתרות שם המקודש. ואלף וארבע מאות וחמש רכבות של עולמות, כלם תלולים בקוץו של אל"ר, ושביעים ושנים שמota קדושים חוקיים באותינו רשותם, שעמדו בהם עליונים ומחותם, שמים הארץ, וכשה הבוד של המלך, תלויים מצד אחד בצד אחד, שפסיות האלף קיומם של כל העולם, ותומכים של עליונים ומחותם בסוד החכמה.

ושビルם נסתורים ונהרות עמקים ועשר אמירות, כלם יוצאים מאותו קוֹן מתחון שפתה האלף. מאן ולהלה מתחיל להתפשט אלף בבי"ת, ואין חשבון לחכמה שנתקקה באן.

משום לכך התורה היא הקיום של הכל ואמונה הכל, לקשר קשר של האמונה זה עם זה כראוי. וכי שגמול, נקשר באוטו קשר האמונה. ומישלא גמול ולא נקשר בו, כתוב בו (יקראו בו) וכל צור לא יכול קרש. (שמות י) ועל עREL לא יכול בו. שרי התעוררה רוח הטעמה שפהיה, ובא להחערב בקדשה. ברוך הרחמן שהפריד את ישראל בניו, רשומים ברשם קדוש, מהם ומהmekom. עליהם כתוב, (ירמיה) ואנכי נטעתי שורק בלה זרע אמרת. ומשום ב' (micah) תמן אמרת ליעקב, ולא לאחרך. תורת אמרת, לזרע אמרת. בא רב אלעזר ונשקו על ידו.

רבי חזקיה אמר, כתיב (שמואל א י) כי לא יטש

יד לא יבלין בני עלמא לאדרבקא בסוכלתנו, ולסלקא ליה ברעותא, וכל שבן למלא בפומיהון. ואפיקלו מלאי עלי, ועלאי דעלאי, לא יבלין לאדרבקא, בגין דין דין סתימין דשما קדישא. ואלף וארבע מאות וחמש רבנן דעתמן, כלחו פליין בקיוץ דאל"ר, ושביעין ותרין שמון קדישין גלייפין באתווי רשיימין, דקיימרו בהו עלאי ותמי, שמיא וארעא, וכורסיא יקרה דמלבא, תלין מפטרא חדא לסתרא חדא, דפשיטותא דאלף, קיומה דעתמן כלחו, וסמכין דעתlein ותמיין. **ברזא דחכמתא.**

ישבילין סתימין, ונחרין עמייקין, ועשרה אמירין, כלחו נפקין מההוא קוץ מאה דתחות אלף. מאן ולהלה שארי לאתפשטא אלף בבי"ת. ולית חשבון לחכמתא דחכמתא אתגילה.

בגיני (דף ע"ג ע"ב) ב', אוריתא קיומה דכלא, ומהימנותא דכלא, לקשרא קשרא דמהימנותא דא בדא פרקא חז. ומאן דהאגוז, אהקשר בההוא קשרא דמהימנותא. ומאן דלא אתגוז, ולא אהקשר ביה, כתיב ביה, (יקראו בו) וכל צור לא יכול קדרש. (שמות יב) וכל ערל לא יכול בו. דהא אתעד רוח מסאבא דמטטריה, ואתמי לאתערבא בקדושה. בריך רחמנא, דפריש לישראל בניו, רשיימין ברשימא קדישא, מגיהו ומזהמא דלהון. עלייהו כתיב, (ירמיה) ראנבי נטעתיך שורק כליה זרע אמרת. ובגיני ב' (micah) תמן אמרת ליעקב, ולא לאברהם. תורה אמרת, לזרע אמרת. אתה רבי אלעזר ונשקייה על ידיו.

רבי חזקיה אמר, כתיב (שמואל א י) כי לא יטש